

"De zeven vruchten van hen die uit God geboren zijn"

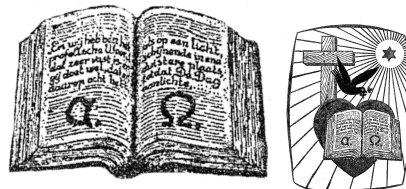
Geachte lezer,

Wij verheugen ons, u deze studie over ***"de zeven vruchten van hen die uit God geboren zijn"*** te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: ***"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden"***. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

*alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen*

2 Tim. 4:2-4 "verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren"

"De zeven vruchten van hen die uit God geboren zijn"

Laten wij daartoe opslaan en lezen 1 Joh. 5:1-4 *"Een ieder, die gelooft, dat Jezus de Christus is, is uit God geboren; en ieder, die Hem liefheeft, die deed geboren worden, heeft ook degene lief, die uit Hem geboren is. Hieraan onderkennen wij, dat wij de kinderen Gods liefhebben, wanneer wij God liefhebben en zijn geboden doen. Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn geboden bewaren. En zijn geboden zijn niet zwaar, want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning, die de wereld overwonnen heeft; ons geloof"*.

In het laatste gedeelte van **vers 1** vinden wij de uitdrukking: ***"uit Hem geboren"***. Deze woorden komen negen maal voor in deze korte brief; in **hoofdstuk 2:29**, eenmaal; **hoofdstuk 3:9**, tweemaal; **hoofdstuk 4:7**, eenmaal; **hoofdstuk 5:1**, tweemaal en in **vers 4**, eenmaal en tenslotte in **vers 18** weer tweemaal.

Wat betekent nu de uitdrukking: ***"uit God geboren zijn"***? En ik wil met u gaan nadenken over de zeven vruchten, die God in deze brief verbindt met deze term, ***"uit God geboren zijn"***. Wie is uit God geboren? We weten allemaal, dat in het Paradijs bij de zondeval, Eva de vrucht plukte van de boom van de kennis van goed en kwaad. Op datzelfde moment, dat Eva daarvan at, van die vrucht, stierf zij, d.w.z. niet Eva in haar lichamelijke toestand.

De mens is immers geschapen als geest, ziel en lichaam. En de geest van de mens stierf toen meteen en zo werd op datzelfde moment de ziel, die de mens van God gekregen had, veel groter. Daar we weten dat in onze ziel ons verstand huist en toen Eva immers at van de boom der kennis, wilde zij daarmee dus graag haar kennis vergroten.

Het begon dus om meer kennis; maar dat was uiteraard geen kennis van God, maar kennis uit een heel andere bron, want Eva wilde nu voortaan zelf beslissen, wat goed en kwaad was. En u weet, wat op de tweede plaats in onze ziel zit; ons gevoelsleven. Ook dat werd dus veel te groot.

Want op hetzelfde moment, dat Eva die vrucht zag, was haar gedachten: *"hoe prachtig ziet die vrucht er uit en wat kan die vrucht mij allemaal geven"*. ***"Gij zult als God zijn"***. Zo werd haar gevoelsleven vergroot en werd een begeren uit de menselijke ziel opgewekt. Weet u, wat op de derde plaats vergroot werd vanuit de menselijke ziel? Haar wil.

Want de mens Adam en Eva zouden nu zelf wel beslissen en hun eigen wil volgen. Dit is de toestand van de mens na de zondeval. Want alle mensen zijn vanaf dat moment naar het beeld en de gelijkenis van de gevallen mens Adam geschapen. **Gen. 5:3** *"Toen Adam honderd dertig jaar geleefd had, verwekte hij een zoon naar zijn gelijkenis, als zijn beeld, en noemde hem Set"*.

Nu zullen we het hebben over de mens, die weer teruggekomen is in de toestand van het Paradijs vóór de zondeval. Want waar de mens daar naar de geest gestorven was en niet meer mocht komen in het Paradijs Gods, zette God voor dat Paradijs een engel met een vlammend zwaard, opdat de mens niet zou kunnen eten van de boom des Levens.

Adam en Eva waren dus reeds gestorven in hun geest en als zij terug zouden keren en vervolgens zouden eten van de boom des Levens, dan zouden zij *"eeuwig leven als zondaars"* hebben verkregen. Daarom wilde God niet, dat zij terug keerden en zij eveneens van de boom des Leven zouden eten, want dan zou er geen redding meer mogelijk zijn.

God wijst al in het Paradijs, de nieuwe weg aan om weer tot het Leven te komen. Wat moet er dan gebeuren? Die gestorven geest van de mens moet tot Leven gewekt worden en dat kan alleen door Gods Heilige Geest. Daarom staat er: ***"uit God geboren"***. (opnieuw geboren) Het Leven komt opnieuw tot de mens, maar vanuit God. Dat is de enige mogelijkheid tot redding!

Wat wordt er dus nu eigenlijk bij ons wedergeboren? Dat wat dood was; en dat is dus de menselijke geest, die tot nieuw leven gewekt moet worden.

"De zeven vruchten van hen die uit God geboren zijn"

Niet de menselijke ziel en niet het menselijke lichaam, maar alleen de menselijke geest, want die geest is bij de natuurlijke mens, al vanaf zijn geboorte dood. God maakt nu een nieuw begin en dat begin is: met de geest. In **Gal.3:3** wordt tot de onverstandige Galaten gezegd: ***"Zijt gij zo onverstandig? Gij zijt begonnen met de Geest, eindigt gij nu met het vlees"?***

Ik heb al vaker uitgelegd bij de studie van de Tabernakel, dat God met Zijn Heilige Geest het begin maakte in het Heilige der Heiligen, wat een afbeelding is van de menselijke geest, waarin God het nieuwe begin maakt. Niet in het Heilige (de afbeelding van de ziel) en ook niet in de voorhof (de afbeelding van het lichaam), maar in het Heilige der Heiligen. (lees en bestudeer de studie *"de Tabernakel"*)

Wat is er nu met het lichaam gebeurd? Het lichaam is in feite nog altijd aan de dood onderhevig; dat is dus nog niet wedergeboren. Paulus zegt in **Rom. 8:10**. ***"Indien Christus in u is, dan is wel het lichaam dood vanwege de zonde, maar de geest is leven vanwege de gerechtigheid"***. De geest leeft dus, na de wedergeboorte, maar het lichaam is voor God nog steeds dood.

En wat is er nu met de ziel gebeurd, nadat de mens wedergeboren is? De ziel zit tussen die beide polen in: aan de ene kant de Geest van God, die graag die ziel wil beïnvloeden en in zijn oude proporties wil terug brengen, zodat de ziel zich gaat onderwerpen aan de Geest van God; en aan de andere kant dat lichaam, dat met zijn doodskracht nog steeds aan die ziel zuigt en nog steeds die vergrote ziel naar voren wil brengen, omdat de ziel niet wedergeboren is.

Want als die ziel werkelijk wedergeboren zou zijn, zou die ziel evenals de geest niet meer kunnen zondigen. Want iets, dat uit God voortkomt, zondigt niet. De Geest, die in ons gekomen is, is uit God gekomen en is een Heilige Geest en deze kan ons dus niet laten zondigen; terwijl aan de andere kant, de ziel nog beïnvloedbaar is, deels door de Geest; deels door het vlees.

En zo staat dus de ziel tussen twee polen in en kan de ziel vrijwillig kiezen om zich te onderwerpen aan de Geest of aan het vlees. Paulus noemt direct de Galaten onverstandig, want zij gingen, hoewel zij een begin hadden gemaakt met de Geest, leven vanuit het vlees. Duidelijk zien we hier het verstand, wat nog vergroot in de ziel zich oriënteert op het vlees. En dat baart zonde!

Want alles, wat uit het vlees geboren is, baart zonde en brengt de dood voort. In **1 Petr. 2:11** vinden we daar iets van staan. ***"Geliefden, ik vermaan u als bijwoners en vreemdelingen, dat gij u onthoudt van de vleselijke begeerten, die strijd voeren tegen uw ziel"***.

Daar zien we de zuiging vanuit het vlees om die ziel in de zonde te trekken. En weet u, wat nu zo heerlijk is? Dat de mens, die uit God geboren is, doordat God Zijn Geest aan hem verbonden heeft, zo kan leven, dat de Geest de ziel en het lichaam volkomen in de ban houdt.

Dat is de overwinning van de Heer Jezus over dat vergrote zielsleven, dat uit de zonde voortkomt. En dat is dus ook, wat de overwinning over de zonde en de zondemacht mogelijk maakt. We kunnen dus die vleselijke hartstochten en begeerten, die naar boven dreigen te komen, volkomen beheersen, door het Leven vanuit de Geest.

En alleen vanuit die positie mogen wij nu de vruchten gaan zien, die God ons dan schenkt. De zeven vruchten, die verbonden zijn aan degenen, die ***"uit God geboren zijn"***.

De eerste vrucht vinden wij in **1 Joh. 5:1a**. ***"Een ieder, die gelooft, dat Jezus de Christus is, is uit God geboren"***. Deze vrucht, die wij voortbrengen, is de vrucht van geloof, dat de Heer Jezus, de Christus der Schriften, de Heer van ons leven is. Want het gaat hier niet om het geloof in de zondevergeving door het bloed van Hem, maar het gaat hier in de eerste plaats, dat wij de Heer Jezus toelaten, als degene, die over ons leven alles te zeggen heeft.

Hij, de Heer Jezus is dus de autoriteit over ons leven. Paulus zegt ook in **Fil. 1:21a**. ***"Want het leven is mij Christus"***. Is dat bij ons ook zo? Is het leven ons werkelijk de Heer Jezus; of zeggen wij nog altijd: *"ja, maar onze ontspanning moeten wij ook hebben"*!

"De zeven vruchten van hen die uit God geboren zijn"

Paulus heeft met deze woorden zijn wil op het altaar gelegd en daarmee ook zijn vleselijke begeren, wat uit hem komt en ook al zijn eigen kennis. Want hij zegt ervan: ***"Ik acht het alles schade om Christus wil"***, want het leven is hem Christus geworden.

U ziet hoeveel deze eerste vrucht omvat. Overal waar het in ons leven mislukt is. Is het leven van ons niet ***"Christus alleen"***; anders zou ons leven volkomen mislukt zijn. Want alleen waar de Heer Jezus is, daar is overwinning. Dan zien we meteen ook, dat niets, wat uit onszelf voortkomt, goed kan zijn.

De tweede vrucht, die naar voren komt, vinden we in **1 Joh. 5:2b**, waar staat: ***"Wanneer wij God lief hebben"***. Wij hebben dus reeds aanvaard, dat de Heer Jezus ons leven is en dan is de volgende vrucht, dat wij de Vader lief hebben. God als Vader, want de Heer Jezus heeft Hem van harte lief en als wij Hem van harte lief hebben, dan moet dat ook in ons blijken.

Als twee mensen van elkaar houden, dan blijkt dat daarin, dat zij zich volkomen ter beschikking stellen van elkaar. Het is niet de liefde, die van de ander eist, maar die aan de ander geeft; in ***het geven*** wordt de werkelijke liefde duidelijk. We weten dus, dat wij er zijn voor God. Wij willen ons volledig ter beschikking stellen aan Hem als onze Vader.

Heeft de Heer Jezus ons daarin niet het mooiste voorbeeld gegeven? Hij deed niets of Hij had het de Vader zien doen en Hij vertelde niets of Hij had het van de Vader gehoord. Maar als men het logische verstand hierin laat redeneren, dan komt men er niet uit. Dan krijgen wij de verhouding, zoals bij Maria en Martha. Martha zei: *"Ik doe toch mijn best, want ik geef al mijn tijd en mijn krachten"*.

Maar als men het doet vanuit de liefde, die uit God komt, verwijten wij de ander niet en zitten wij ook, net als Maria in de Geest aan de voeten van de Heer Jezus. Echter het logische verstand zegt: *"Hoe kan je dit combineren, je moet toch mee helpen"*.

Als echter de Geest het te vertellen heeft, ook over ons verstand, dan komen wij vanzelf aan de voeten van de Heer Jezus. En dat is heel wat anders, dan dat wij vaak horen zeggen: *"zo en zo zal het moeten zijn en laat de Heer er Zijn Zegen maar over geven"*. Maar we moeten zeggen: *"Heer, wat wilt U dat ik doen zal"*?

Dan komen er voor ons momenten, waarin wij misschien niet eens mogen getuigen tegen een ander met het Woord, maar waarin wij misschien het met daden moet laten zien. Zo had b.v. de rijke jongeling volgens zijn eigen verstand de gedachte, dat het alles zo goed was, wat hij deed, omdat hij zijn hele leven God had gediend. Maar toen hij bij de Heer Jezus kwam, zei de Heer, dat er nog één ding aan mankeerde en Hij zei: *"Verkoop alles wat gij hebt"*.

Want als wij God werkelijk lief hebben in een volledige overgave, dan betekent dat, dat God uit ons alles kan weg doen, wat Hem in de weg staat. Dat zal bij de één misschien zijn eigen plezier zijn, bij de ander zijn hobby en bij de derde zijn geld en goed, waar hij zich verkeerd aan hecht. Maar dat alles laten wij dan aan de Heer over. Het kan zelfs zo ver gaan, dat God het nodig acht om onze gezondheid van ons af te nemen, want wij kunnen zo gemakkelijk sterk zijn in onszelf.

Het is fijn, als mensen nooit ziek zijn, maar soms is het wel nodig, dat de Heer hun laat zien, dat zij zelfs die gezondheid van Hem hebben ontvangen. Dat laat God je soms een hele diepe weg zien, maar dan leer je toch nog, dat je Hem daarvoor ook kunt danken. Hoe kan dat nu? Alleen uit de positie van het *met Christus gestorven zijn*; niet alleen dat Christus voor ons gestorven is, maar ook, dat *wij met Christus gestorven zijn*.

Wij moeten alles op het Altaar leggen en Hem ter beschikking stellen. Pas dan komen wij tot de weg, waarvan Paulus zegt in **1 Cor. 12**, de weg, die nog veel hoger voert. (**vers 12-31**).

"Want gelijk het lichaam één is en vele leden heeft, en al de leden van het lichaam, hoe vele ook, één lichaam vormen, zo ook Christus; want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen, en allen zijn wij met één Geest gedrenkt. Want het lichaam bestaat toch ook niet uit één lid, maar uit vele leden. Indien de voet zeggen zou: omdat ik niet de hand ben,

"De zeven vruchten van hen die uit God geboren zijn"

behoor ik niet tot het lichaam, behoort hij daarom niet tot het lichaam? En indien het oor zeggen zou: omdat ik niet het oog ben, behoor ik niet tot het lichaam, behoort het daarom niet tot het lichaam? Als het lichaam geheel en al oog was, waar bleef het gehoor? Als het geheel en al gehoor was, waar bleef de reuk?

Nu heeft God echter de leden, elk in het bijzonder, hun plaats in het lichaam aangewezen, zoals Hij heeft gewild. Indien zij alle één lid vormden, waar bleef het lichaam? Maar nu zijn er wel vele leden, doch slechts één lichaam. En het oog kan niet zeggen tot de hand: ik heb u niet nodig, of ook het hoofd tot de voeten: ik heb u niet nodig. Ja, veeleer zijn die leden van het lichaam, welke het zwakst schijnen, noodzakelijk, en juist die delen van het lichaam, welke wij minder in ere houden, bekleden wij meer eervol, en onze minder edele leden worden met groter eer behandeld, doch onze edele leden hebben dat niet nodig.

God heeft evenwel het lichaam zo samengesteld, dat Hij meer eer gaf aan hetgeen misdeeld was, opdat er geen verdeeldheid in het lichaam zou zijn, maar de leden gelijkelijk voor elkander zouden zorgen. Als één lid lijdt, lijden alle leden mede, als één lid eer ontvangt, delen alle leden in de vreugde. Gij nu zijt het lichaam van Christus en ieder voor zijn deel leden.

En God heeft sommigen aangesteld in de gemeente, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, verder krachten, daarna gaven van genezing, bekwaamheid om te helpen, om te besturen, en verscheidenheid van tongen. Zijn zij soms allen apostelen? Allen profeten? Allen leraars? Allen krachten? Hebben soms allen gaven van genezing? Spreken soms allen in tongen? Vertolken zij soms allen? Streeft dan naar de hoogste gaven. En ik wijs u een weg, die nog veel verder omhoog voert".

En dan volgt daarop in **1 Cor. 13**, de weg der liefde. Dan zien wij die geweldige vruchten, die uit die liefde, in verband met God de Vader voortkomen.

De derde vrucht toont Johannes ons **vers 1b** (ik heb het niet precies in volgorde gezet van **1 Joh. 5**, omdat ik dacht, dat deze volgorde op zichzelf duidelijker is) **"en ieder, die Hem liefheeft, die deed geboren worden, heeft ook degene lief, die uit Hem geboren is"**. Dat is de liefde wat God tot geboorte heeft geroepen en dat is de liefde tot de broeders en zusters.

God laat hier duidelijk zien, dat **"het God lief hebben"** en **"de broeder (zuster) lief hebben"**, nooit van elkaar los gemaakt kunnen worden. Die zijn zo hecht met elkaar verbonden, dat ze zelfs hier in dit Schriftgedeelte als een toetssteen worden gebruikt, om ons te laten zien of wij werkelijk het **"uit God geboren"** leven leiden.

Lief hebben is dus, wanneer wij volkomen ons ter beschikking stellen van de ander en dat betekent: onze eigen belangen volkomen ondergeschikt maken aan die van de broeder (zuster); ja, als het nog dieper gaat, dan komen die belangen met elkaar overeen. Twee mensen, die van elkaar houden en die op een gegeven ogenblik de weg samen willen gaan, dan sluiten hun belangen volkomen op elkaar aan.

Dat is ook in het geestelijke zo, omdat God ons allemaal door dezelfde Geest tot het Leven geroepen heeft. Die Geest drijft ons dan tot elkaar en het bestaat eenvoudig niet, dat de belangen dan tegenstrijdig zijn. Als de belangen wel tegenstrijdig zijn, dan is er ergens iets, wat uit de ziel gekomen is en dat strookt dan ook niet met het belang van God.

Want de Heer Jezus bidt heel duidelijk het gebed: dat wij één zullen zijn. (het Hogepriesterlijke Gebed, **Joh. 17:20-23**) **"En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven, opdat zij allen een zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt. En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij een zijn, gelijk Wij een zijn: Ik in hen en Gij in Mij, dat zij volmaakt zijn tot een, opdat de wereld erkenne, dat Gij Mij gezonden hebt"**. Hij wil ons in die eenheid, waartoe God ons geroepen heeft, bewaren. Daarom was het ook zo erg dat de Heer Jezus ontdekte, dat de discipelen ruzie met elkaar hadden over wie de voor naamste zou zijn.

Want zodra God met ons bezig is, dan wordt het zo, dat de belangen met elkaar overeenstemmen. Dan kan het zijn dat twee broeders door één of andere oorzaak elkaar benadeeld hebben; maar als God hen dan grijpt, dan worden zij naar elkaar toe gedreven en dan zegt de één tegen de ander: **"het is mijn schuld"** en de ander zegt: **"het is mijn schuld"** en zo worden ze in die eensgezindheid van God weer volkomen één.

"De zeven vruchten van hen die uit God geboren zijn"

Als er iets is, ga dan toch altijd direct naar God toe en laat Hij het zeggen. Wij hebben gezien, dat Kaïn zijn offer bracht uit eigen belang; en het kan gebeuren, dat mensen de Heer Jezus dienen uit eigen belang. Het klinkt vreemd, maar er staat in **Fil. 1:15-17**. ***"Sommigen prediken de Christus wel uit nijd en twist, maar anderen doen het met goede bedoeling. Dezen verkondigen de Christus uit liefde, daar zij weten, dat ik tot verdediging van het evangelie gesteld ben, maar genen uit eigenbelang, met de onzuivere bedoeling, mij de gevangenschap zwaar te maken"***. Ik geloof, dat het voor ons een toetssteen is.

Wanneer er iets mis is moeten wij direct naar God gaan en zeggen: *"Heer, wat heeft U ons hierin te zeggen"*? Waar zit de fout. Want als het werkelijk zo is, zoals God het wil, dan is het: *"de één acht de ander beter dan zichzelf"*. Niet om onszelf, maar om de Heer Jezus wil! Als wij denken aan de geschiedenis van Kaïn, dan zien we heel duidelijk, dat het verlies van het contact met God, ook het verlies is met het contact van de broederliefde.

We lezen in **Gen 4:5**, waardoor het komt, dat Kaïn zijn broeder Abel vermoordt: ***"maar op Kaïn en zijn offer sloeg Hij geen acht. Toen werd Kaïn zeer toornig en zijn gelaat betrok"***. En wat zegt de Heer God dan tegen Kaïn: **Gen 4:6-7** ***"En de Here zeide tot Kaïn: Waarom zijt gij toornig en waarom is uw gelaat betrokken? Moogt gij het niet opheffen, indien gij goed handelt? Doch indien gij niet goed handelt, ligt de zonde als een belager aan de deur, wiens begeerte naar u uitgaat"***.

Als Kaïn werkelijk goed had gehandeld in zijn offer, dan had hij dat offer ter wille van de Heer gebracht. Maar Kaïn bracht het offer, om er zelf beter van te worden. Hij wilde verschrikkelijk graag resultaat zien en daarom bracht hij dat offer. Het was een offer, niet uit liefde tot de Vader gebracht, maar een offer om het eigen *"ik"* te bevredigen. Abel bracht het offer in het bewustzijn, dat hijzelf niets was en dat hij alles aan God te danken had.

Wat gebeurde er toen met Kaïn? Op het moment, dat hij dat ziet, ligt de zonde als een belager aan de deur en wat brengt de zonde voort? De dood. Dat is bij ons niet anders.

Als wij het contact met God verliezen, dan ligt de zonde als een belager aan de deur en dan kan het wel eens zijn, dat wij het met onze broeders en zusters ineens niet meer kunnen vinden. Als er iets is, ga dan toch altijd naar God toe en laat Hij het zeggen.

We hebben gezien, dat Kaïn dat offer bracht uit eigenbelang; en het kan gebeuren, dat mensen de Heer Jezus dienen uit eigen belang. Nogmaals het klinkt vreemd, maar het staat in **Fil. 1:15-17** ***"Sommigen prediken de Christus wel uit nijd en twist, maar anderen doen het met goede bedoeling. Dezen verkondigen de Christus uit liefde, daar zij weten, dat ik tot verdediging van het evangelie gesteld ben, maar genen uit eigenbelang, met de onzuivere bedoeling, mij de gevangenschap zwaar te maken"***.

Zo gingen zij nota bene de Heer Jezus verkondigen aan de mensen, opdat daardoor in die onwedergelovigen mensen, een haat zou ontstaan, zodat via de gerechtshoven Paulus gevangenschap verzwaaard zou worden.

Hoe is het mogelijk! Daar zien we zo'n altaar opgericht met als oogmerk: "het zuivere eigenbelang". In **Fil. 2:21** haalt Paulus deze zelfde mensen nog eens aan: ***"want allen zoeken zij hun eigen belang, niet de zaak van Christus Jezus"***. En dat brengt de dood voort!

De broederliefde is dus een toetssteen. In **1 Joh. 4:20-21** lezen we duidelijk: ***"Indien iemand zegt: Ik heb God lief, doch zijn broeder haat, dan is hij een leugenaar; want wie zijn broeder, die hij gezien heeft, niet liefheeft, kan ook God, die hij niet gezien heeft, niet liefhebben. En dit gebod hebben wij van Hem: Wie God liefheeft, moet ook zijn broeder liefhebben"***.

Het is een logisch gevolg. Dus als iemand zijn broeder haat, dan kan hij God niet lief hebben! De Heer Jezus zegt zelf in **Joh. 13:34-35**. ***"Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt. Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander"***.

"De zeven vruchten van hen die uit God geboren zijn"

De Heer Jezus legt dus als een toetssteen voor de discipelen: de wereld moet het zien, dat jullie elkaar lief hebben. Dat is een liefde, die niet bestaat tussen onwedergeboren mensen, want de mens is van nature in zijn geest dood en daardoor een pure egoïst.

Friedrich Nietzsche heeft eens gezegd: *"ik zou ook een Christen willen worden, als de Christenen er verlost uitzagen"*. Waarvan verlost? Van hun egoïsme!

Want de wereld probeert wel in een namaak liefde elkaar lief te hebben, maar dat is altijd de liefde uit eigen belang. Ook onze ontwikkelingshulp is vaak eigen belang. Men leert deze mensen lezen en schrijven. En als zij zover zijn, dan koopt men voor hen koren, maar men wil zelf de oogst hebben. En omdat die mensen nog niet precies alles weten, wat zij ermee aan moeten, worden zij voor een hele kleine prijs beduvelde.

Allen zoeken hun eigen belang! Het is hopeloos, want het zal nooit verbeterd worden. Men erkent dus dat er geen uitweg is. Maar Gode zij dank. We weten wel een uitweg en die uitweg is onze Heer Jezus, de Christus der Schriften, die van zichzelf zegt: ***"Ik ben de weg, de waarheid en het leven"***.

De vierde vrucht: de rechtvaardigheid dienen. Daarvan lezen we in **1 Joh. 2:29** ***"Als gij weet, dat Hij rechtvaardig is, erkent dan ook, dat een ieder, die de rechtvaardigheid doet, uit Hem geboren is"***. Dat is geen rechtvaardigheid en recht van mensen. Dat moeten wij voorop stellen, want er zijn mensen genoeg, die beweren, dat zij volkomen met recht handelen; maar in de mens is geen recht.

Het recht van God gaat dan ook dwars tegen het recht van de mensen in. Als we alleen maar het voorbeeld van de verlossing door de Heer Jezus nemen. En als wij daarop het recht van mensen zouden toepassen, dan zouden zij zeggen moeten: *"wij moeten allemaal voor eigen schuld boeten"*.

Dat is het recht van mensen: *"Jij hebt zonde gedaan, nu moet jij er ook voor boeten"*. Maar het recht van God zegt: ***"Wie in Christus is, is gerechtvaardigd"***. Dat is een recht dat geen mens kan begrijpen. Daarom is het hele kruis van de Heer Jezus voor de mensen een dwaasheid. Men begrijpt er niets van. Daarvoor moet men ***"uit God geboren zijn"***, om dat recht te erkennen en te herkennen.

Als we dat kunnen doen, dan zullen wij ook erkennen, dat degene, die de rechtvaardigheid bewerkt, uit God geboren is. Werkt dit recht onder ons? Als God iemand vergeven heeft, vergeven wij deze persoon dan ook van harte?

Ziet u, dat hier weer die eensgezindheid naar voren moet komen tussen de broeders (zusters)? Er moet dus een volkomen één zijn, in het erkennen van het recht van God. Het is levensgevaarlijk om datgene, wat God door vergeving in de vergetelheid heeft weggedaan, om dat weer naar boven te halen.

Want dan erkennen wij het recht van God niet. Paulus zegt in **2 Cor. 5:16-17** ***"Zo kennen wij dan van nu aan niemand naar het vlees. Indien wij al Christus naar het vlees gekend hebben, thans niet meer. Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen"***.

Kent u uw broeder en zuster zo, alleen naar de Geest? En die Geest is uit God en wat uit God komt is heilig. Daarom kon Paulus ook alleen zo aan de Gemeente schrijven: ***"aan de heiligen te daar en te daar"***. Want hij erkende alleen wat in de Geest was, met de rest wilde hij niets te maken hebben. Want zo kent de Heer Jezus ons ook.

Hij kan ons niet naar het vlees kennen, want als Hij maar iets van het vlees zou erkennen, dan zouden wij niet meer kunnen bestaan. Wat in onze ogen nog zo'n kleine zonde lijkt, is bij God de dood. Of zegt u nog altijd: *"ja, maar die broeder heeft nog die en die karaktereigenschap"*.

Maar die bestaat voor God niet meer! Daar wil God niets mee te maken hebben en laten wij daar maar heel dankbaar voor zijn. God kent ons alleen in de Heer Jezus. Maar dan hebben wij het recht niet om een ander nog wel naar het vlees te kennen, want dat is onrecht in Gods ogen. In geloof aanvaarden wij iemand in de Heer Jezus.

"De zeven vruchten van hen die uit God geboren zijn"

En zo komen wij dan bij de vijfde vrucht daarover lezen wij in **1 Joh. 3:9** ***"Een ieder, die uit God geboren is, doet geen zonde; want het zaad Gods blijft in hem en hij kan niet zondigen, want hij is uit God geboren"***.

Als we met deze tekst aankomen, zegt men vaak: *"Ja, ja, je kunt mooi praten, maar de ervaring leert je wel anders"*. Daarom kunnen wij dit alleen zien in het verband, zoals God het zegt en dan is het volkomen waar.

U bent toch uit God geboren? De Bijbel zegt dit zuiver van de geest, die wedergeboren is en die Geest komt uit God voort en kan onmogelijk zondigen. Daar kunnen wij dankbaar voor zijn, dat die geest van ons niet meer kan zondigen, als wij echt wedergeboren zijn.

En als wij nu werkelijk dit uit God geboren leven voortzetten, dan gaat die Geest heersen over onze ziel en ons lichaam en zondigen wij niet. Daarin blijkt de geweldige overwinning van de Heer, dat Hij ons de macht heeft gegeven om werkelijk te heersen over de macht der zonde, die er niet meer is en niets meer in ons kan doen, als wij maar staan met dat schild van geloof, waar tegen alle pijlen van de satan kunnen afketsen. Maar dan moeten wij dagelijks die Geestelijke wapenrusting aandoen.

En als straks de totale mens wedergeboren wordt, n.l. geest, ziel en lichaam en in een volmaakte vernieuwing bij de Heer zullen zijn, dan kan de hele mens niet meer zondigen. Nu is het nog mogelijk, want ons vlees is nog niet wedergeboren. Maar dan zullen wij ook een lichaam hebben, dat de dood nooit meer zal zien. Wij zullen dan ook een ziel hebben, waarvan de wil nooit meer zich kan ontplooien tot die geweldige grootte waarmee de ziel zelf beslissingen kan nemen.

Is het dan niet een geweldige genadegave van God, dat wij nu, als wij nog kiezen kunnen, in volkomen vrijwilligheid kunnen zeggen: *"ja, Heer, beslist u nu maar"*. En als God het volledig in ons te zeggen heeft, dan kan het ook niet anders, want waar de Heer Jezus is, daar is overwinning! Maar zijn wij ons bewust, dat het dan ook heel nauw luistert?

Want zodra er een begeerte in ons boven wil komen, dan moeten wij zeggen: *"Heer Jezus, wat hebt u te zeggen, want U hebt het in mijn leven voor het zeggen, u bent de Autoriteit in mijn leven"*. Dan gaat de weg van heerlijkheid tot heerlijkheid en dan volgen wij volkomen de voetstappen van de Heer Jezus, dus achter Hem aan. Dan zijn de banden met onze broeders en zusters volkomen in orde en gaan wij blijmoedig hemelwaarts.

Ook in **1 Joh. 5:18** staat het nog eens. ***"Wij weten, dat een ieder, die uit God geboren is, niet zondigt"***. Weten wij dat werkelijk? Het is zo belangrijk, dat wij dat weten. Laten wij dat niet alleen in ons eigen leven erkennen, maar ook in dat van onze broeders en zusters. Willen wij hen ook alleen zo kennen naar de Geest, zoals God hen kent?

Want het is altijd weer dat punt, waardoor satan probeert ons via de ervaring te beïnvloeden, wat nog altijd mogelijk is. Maar God dank, als de Heer Jezus in ons woning heeft gemaakt, zodat Hij volkomen aan het Woord is, dan kunnen wij de broeders en zusters alleen kennen naar de Geest.

De zesde vrucht daarvan lezen wij in **1 Joh. 5:4**: ***"want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning, die de wereld overwonnen heeft; ons geloof"***.

De wereld heeft op de wedergeboren mens geen vat meer en kan hem niet meer de verkeerde kant uittrekken, zolang hij maar in het geloof leeft. Doen wij dat niet, dan gaat het precies met ons als met Demas; hij kreeg n.l. de tegenwoordige wereld lief en men hoort nooit meer iets van hem, want hij ging onder in de dood. **2 Tim 4:10** ***"Want Demas heeft mij uit liefde voor de tegenwoordige wereld verlaten"***.

Maar wij hebben, God dank, door de Heer Jezus de overwinning, ook over de wereld. Is dat bij u allen ook zo? Als u met uw ogen rondkijkt, zijn die ogen van u dan zo gestorven, dat u alleen dat ziet, wat de Heer Jezus zien wil? Dat is de wereld overwinnen!

"De zeven vruchten van hen die uit God geboren zijn"

Want de wereld heeft velerlei verlokkingen en zodra wij ingaan op die verlokkingen, dan ligt de zonde weer aan de deur van onze wil. Of willen we de ogen laten richten, op dat, wat de Heer Jezus ons toont en wil? Dan zien wij naast de verlokkingen van de wereld meteen de gestalte van de Heer Jezus.

Als wij die twee mogelijkheden tegenover elkaar zetten in de weegschaal, dan weten wij voor onszelf, wat de uitkomst is. Als u zoveel geproefd hebt van de heerlijkheid van de Heer, dan zult u voor Hem kiezen. Maar wilt u uw ogen dan ook door Hem laten gebruiken. Dat is belangrijk!

Laten wij ook horen, wat de Heer Jezus zegt! Weet u op tijd datgene af te draaien, wat niet is naar Zijn behagen. Dan moet u ook uw oren op het Altaar leggen en alleen dat willen horen, wat God u te vertellen heeft. Want er is zo ontzettend veel te horen, wat Hem mishaaft. Daarvan zegt de **Psalmist**: ***"mijn ziel keert zich stil tot God"***.

In de stilte is het vaak zo, dat wij ons innerlijk gehoor richten op Hem en zo met al onze zintuigen God beter kunnen verstaan. Want waar ons hart is, daar is onze schat.

In **Gal.6:14** staat: ***"Maar ik moge ervoor bewaard blijven te roemen anders dan in het kruis van onze Here Jezus Christus, door wie de wereld mij gekruisigd is en ik der wereld"***. Het zijn dus twee kanten van deze zaak: de wereld is mij gekruisigd, maar ik ook der wereld; m.a.w. ik leef wel in de wereld, maar niet meer voor de wereld.

En wat gebeurt er dan? Als wij werkelijk een gekruisigd leven in dit opzicht leiden, dan is er maar één gevolg: dan krijgen wij de haat van de wereld. Want de wereld heeft alleen lief, wat ook nog met de wereld meedoet.

Heeft de wereld u nog lief? Dan kan dat een waarschuwing zijn! Het Evangelie vinden we in **Joh. 3:16** ***"Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe"***.

Dat is de ene kant van de medaille. De andere kant is, dat de wereld ons niet meer lust en dat vinden we in **Joh. 15:18-19** ***"Indien de wereld u haat, weet dan, dat zij Mij eer dan u gehaat heeft. Indien gij van de wereld waart, zou de wereld het hare liefhebben, doch omdat gij van de wereld niet zijt, maar ik u uit de wereld uitgekozen heb, daarom haat u de wereld"***.

En als u dan merkt, dat de wereld u haat, wordt er dan maar niet verdrietig over, want dat is een logisch gevolg. De Heer Jezus hebben zij ook gehaat en als wij met de Heer Jezus willen gaan, dan mogen wij delen in Zijn lijden, maar ook in Zijn verheerlijking. De Heer Jezus geeft ons geen andere weg, dan de weg, die Hij Zelf gegaan is.

Maar innerlijk is het de weg van vreugde, want wij weten, dat de wereld daarin erkent, dat wij van de Heer Jezus zijn! Daarom waren er Christenen, die het lijden om de Heer Jezus wil, een vreugde achtten, want zij wisten, dat de wereld daarin erkende, dat zij volgelingen van de Heer Jezus waren. Als de wereld ons niet haat, als wij daar niets van merken, dan kan het wel eens zo zijn, dat wij nog veel te weinig aan de wereld gestorven zijn.

Maar de Bijbel zegt: ***"een vrucht van de uit God geborene is, dat men de wereld overwint"***. In de laatste tijd hoort men wel zeggen ook onder gelovigen: ***"wat is het toch een verschrikkelijke tijd, waarin wij onze kinderen groot moeten brengen, want hoeveel meer ontzettende verleidingen liggen er aan de poort"***. Maar ik geloof, dat er alleen een werkelijk blijmoedig verder gaan is, als wij dat zien in verband met de Heer Jezus, en dat wij voor de wereld gestorven zijn, dat wij ook zo voor onze kinderen mogen bidden.

De Heer Jezus kan hen bewaren, zoals Hij ons bewaart. En zolang de kinderen nog niet de onderscheiding hebben, geloof ik, dat wij de zegen van de Heer over hen af mogen bidden. Zoals de Heer Zelf hen ook indertijd gezegend heeft. En in Zijn zegen zijn zij wel bewaard. In dat vastklemmen aan de Heer Jezus krijgen wij die bewaring.

"De zeven vruchten van hen die uit God geboren zijn"

Zo komen wij meteen aan de zevende vrucht in **1 Joh. 5:18** ***"want Hij, die uit God geboren werd, bewaart hem, en de boze heeft geen vat op hem"***.

Dit is dus de vrucht van bewaard te worden. Weet u, dat de Heer Jezus in het Hoogpriesterlijk gebed gebeden heeft, dat God hen bewaren zou? Want Hij had hen bewaard en er is er maar één verloren gegaan; dat was Judas; maar de anderen had Hij bewaard en hen steeds omringt met Zijn liefde en Zijn zorg.

De Heer Jezus wist, dat Hij naar de hemel ging en nu wilde Hij, dat God hen zou bewaren. En als de grote Bewaarder stuurde Hij op de Pinksterdag Zijn Heilige Geest. De Bewaarder sluimert nooit, want Hij bewaart ons steeds. In deze weg van het uit God geboren zijn en leven in de Geest, bewaren wij onszelf.

Zo kan Hij, de God van de vrede, ons heiligen geheel en al, en uw geest, en uw ziel en uw lichaam (**1 Tess. 5:23**). Willen wij zo bewaard blijven? Er is maar één weg: dat de Heer Jezus het in ons leven volledig te zeggen heeft. Dan blijven wij bewaard, dan zondigen wij niet, dan overwinnen wij de wereld, en dan overwinnen wij ook de schijn-godsdienst.

Want dat is ook een uiting van de wereld, daar de wereld ook haar godsdienst heeft; maar dat is een godsdienst door eigen werken. Want er zijn heel veel mensen, die de Heer Jezus willen dienen vanuit hun eigen werken. Zij zeggen wel de Heer Jezus te dienen en roepen: ***"Heer, Heer, wij hebben in Uw Naam enz."***, maar de Heer Jezus zegt: ***"Ik ken u niet"***.

De wereld heeft zich altijd een godsdienst opgebouwd, die naar bepaalde regels moet handelen om iets te bereiken. Elk heidendom kent dat, maar zij gaan in angst ten onder. Wij, die van Christus zijn, mogen Christus aan het Woord laten, en zo komen wij tot die volkomen bewaring van en geest en ziel en lichaam tot de dag van Jezus Christus, als wij dan geheel vernieuwd worden.

Want dan komt er "een totaal wedergeboren mens" te voorschijn. Blijf dan nu uw behoudenis bewerken, leef dat afgestorven leven, zoals Paulus zegt: ***"het sterven van Christus dagelijks in ons omdragen"***. Want alleen vanuit dat sterven kan de Heer tevoorschijn komen tot Zijn eer. Bent u zich bewust, dat u ten alle tijden dit sterven van de Heer Jezus in u omdraagt?

Hij is van Zijn kant getrouw, Hij wil en zal het ook doen!

Amen.